

Kjeveortopedisk verdenskongress i Sydney, Australia 6.-9. februar 2010

The 7th International Orthodontic Congress ble arrangert av World Federation of Orthodontists, Australian Society of Orthodontists og Asian Pacific Orthodontic Conference. Det deltok cirka 3 600 personer fra 93 ulike land. De landene som var representert med flest deltagere var Australia, USA, Storbritannia, Japan, Frankrike, Kina og New Zealand. Fra Norge deltok 10 kjeveortopeder, hvorav tre var invitert som foredragsholdere.

Fagprogrammet dekket et bredt spekter av temaer innenfor kjeveortopedien, fra molekylær biologi og oral medisin til diagnostiske metoder, behandlingsteknikker og utdannings spørsmål. Det var fire parallelle sesjoner.

Amerikaneren Lyle Johnston holdt et interessant foredrag om bekymringsfulle forhold i USA hvor det er flukt av lærere fra universitetene til privat praksis. Han reflekterte over mulige årsaker og konkluderte at den store forskjellen i inntektsmuligheter vil være av mindre betydning dersom det legges til rette for gode forskningsmuligheter ved utdanningsinstitusjonene.

En annen internasjonal størrelse, William Proffit, ga i sitt åpningsforedrag en gjennomgang av nye tilnæringer og teknologier i moderne kje-

veortopedi. De diagnostiske metodene er blitt mer raffinerte med ulike former for 3D-imaging, men det er foreløpig noen begrensninger med 3D i forhold til vanlig kefalometri når det gjelder å måle forandringer over tid. Bruk av miniskruer og miniplater som 'forankringsverktøy' åpner for nye behandlingsmuligheter. Videre skjer det en stadig utvikling innen bracketutforming og buematerialer. Proffit understreket at laboratoriestudier, oftest utført av produsentene, i liten grad kan benyttes for å forutsi klinisk effekt, og at det derfor er nødvendig med kliniske studier. Et annet problem som er knyttet til utvikling av nye materialer og behandlingsapparat, er at det er blitt en tendens til at produsentene markedsfører produkter direkte til pasientene.

Temaet for foredraget som ble holdt av undertegnede, var kjeveortopedisk behandling i kombinasjon med ortognatisk kirurgi. Presentasjonen tok utgangspunkt i studier av cirka 1 000 opererte pasienter som er blitt fulgt opp ved Avdeling for kjeveortopedi, Universitetet i Oslo. Ulike sider av behandlingsresultatet ble trukket frem, blant annet stabilitet av kjeveforflytningene og bittet, funksjonelle forhold og pasientenes opplevelse av effekten av behandlingen. Disse studiene har vist at de aller fleste pasientene får et

godt resultat og at 93 prosent er fornøyd. Stabiliteten av kjeveforflytningene varierer noe for de ulike bittfeilene og operasjonstypene. Fortannsbittet holder seg som oftest stabilt når operasjonen blir fulgt opp med kjeveortopedi i noen måneder. Som ved pasientbehandling generelt, er det viktig med grundig informasjon på forhånd, gode indikasjoner og motiverte pasienter.

Fasilitetene ved kongressenteret var svært gode. Forelesningssalene og lokalene for øvrig var behagelige, og til tross for mange mennesker, var det god plass. Posterne var digitale og ble presentert på ti flatskjermer i kongressområdet. Det var lagt til rette for at deltagerne kunne laste dem ned på egen minnepinne, og de er gjort tilgjengelige på kongressens websider.

Til tross for et tett og interessant fagprogram, ble det noe tid til å oppleve Sydney og de nærmeste omgivelsene. Byen var fargerik og hadde mye å by på av fornøylesliv og kultur. Det var lett å komme seg til kystområdene med ferger som det var mange av. Operahuset var flott å beskue fra sjøsiden. Likeledes var det storslagent å bestige klipper og vasse i Tasmanhavet langs nydelige strender.

Lisen Espeland

I fulltekst kl. 0000 på utgivelsesdato
www.tannlegetidende.no